

عنوان مقاله:

تعادل دام و مرتع لازمه توسعه پایدار کشاورزی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی اقتصاد مدیریت و علوم کشاورزی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

اورنگ استقامت - استادیار گروه علوم دامی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد آستارا

خلاصه مقاله:

علی رغم اهمیت بسیار زیاد مراتع در ایران، هر سال بر شدت تخریب آنها افزوده می شود. دام مازاد بر ظرفیت مراتع و جمعیت انسان بهره بردار مازاد بر ظرفیت مراتع در کنار سایر عوامل، به عنوان دو عامل اصلی تخریب مراتع به حساب می آیند. اجرای طرح ملی تعادل دام و مرتع با تکیه بر بسیج همه عوامل موثر در سیاستگذاری، برنامه ریزی، اجرا و نظارت و ارزیابی، تضمینی است در جهت حذف عوامل مخرب مذکور. باتوجه به گستردگی مباحث و قابلیت های بسیار، توسعه پایدار منابع طبیعی به سرعت به مهمترین مناظره کنونی و به یکی از مهمترین چالش های قرن بیست و یکم تبدیل شده است. در گذشته انسانها، شاید به غریزه، دریافته بودند که رمز بقای آنها درگرو هماهنگی با طبیعت است و آموخته بودند که زوال طبیعت زوال آنهاست. لیکن در یکی دو قرن اخیر، با اوج گیری توانایی های ابزاری بشر، تعادل زیست محیطی قرون گذشته به زیان طبیعت رقم خورده است. در کشور ما، از چند دهه پیش، ضرورت پرداختن به موضوع تعادل دام و مرتع و توسعه آن از سوی دولت احساس شده و در غالب موارد، به صورت محور سیاست های توسعه تلقی شده است. در شرایطی کنونی توسعه پایدار منابع طبیعی با در نظر گرفتن تعادل دام و مراتع با مسائل و چالش های فراوان روبه روست. از این رو، پژوهش حاضر به بررسی رابطه دام و مراتع برای دستیابی به توسعه پایدار می پردازد. نتایج تحقیق نشان دهنده وجود مشکلاتی عمده است، که از آن جمله عبارتند از فقدان ساختاری مناسب برای مدیریت توسعه، عدم توجه به دانش بومی، عدم توجه به مشارکت های مردمی و سرمایه اجتماعی، فقدان کشاورزی مکانیزه، عدم ارتقای بهره وری از منابع پایه ای تولید، ضعف در خدمات ترویج کشاورزی و عدم گسترش بخش های نوین اقتصادی.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار، دام، مرتع، منابع طبیعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/480336>

